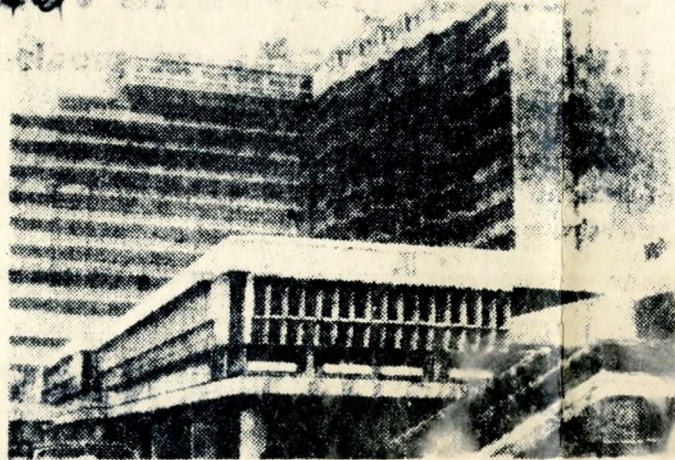

Setkání s královnou Dunaje - 1.

Handwritten signature or initials in the top left corner.

Hotel Duna-Intercontinental

Jeden cizí klasik kdysi prohlásil: „Ungarn ist die Königin der Donau, Budapest ihre Krone“, což značí — „Maďarsko je královnou Dunaje, Budapešť její korunou“. Podle několika setkání usuzuji, že klasik zvláště když mu přiznáme právo na hyperbolu, nebyl daleko od pravdy.

Omlouvám se, že začínám od záležitosti tak materiálních, jako je pohostinství, ale kvalita maďarské kávy, pikantnost kuchyně, výběr nápojů i ochota personálu, proslovaná i u nás, mi k tomu dává určité důvody. Člověk ovšem začne brzy chápat tyto věci jako samo zřejmost a nebytí přestupování na budapešťském Západním nádraží asi bych maďarské pohostinství neuznal hodna reportéřského zápisníku.

Přijel jsem rychlíkem ze Szegedu, byl to docela řadový rychlík právě jen ze Szegedu do Budapešti: všeho všudy dvě a půl hodiny jízdy. Ten vlak měl velký jídelní vůz, žádný „bufeták“ a v něm na

bizeli 2 druhy polévek, dvanáct (!) teplých jídel, nemluvě o předkrmech, zákuscích, nápojích od Barackpálinky, přes čtyři druhy vína až po pepsi-colu. Na Západním nádraží jsem přestoupil do Balt-Orient Expressu, kde mě očekával Československý jídelní vůz s jednojmý teplým jídelm — řízkem s brambory, dvěma studenými předkrmy, pivem, džusem a kávou. Tím jídelní lístek skončil. A to bylo v mezinárodním rychlíku. Představil jsem si třeba trať Praha—Česká Třebová, což zhruba odpovídá vzdálenosti Budapešť—Szeged, a řekl jsem si, že mi čtenář odpustí, začnu-li popisovat vaše setkání s královnou Dunaje právě od pohostinství.

Kvalita je proslavená, máže se však — zvláště v posledních letech — opírat i o kvantitu. Pohostinství pětinaš socialistickému národnímu hospodářství nemalé částky a snaží se proto získávat i po všech stránkách výjizd vstříci. Za poslední tři roky vyrostly jen v hlavním městě čtyři velké Interhotely (tam se jmenují Hungaria-hotely) a řada menších, velmi

moderních hotelů, které zřizuje podnik Panonia. Ubytovací zařízení různých tříd rostou i na Balatonu, v Máte a všude, kam je možno zlákat tuzemského i zahraničního návštěvníka.

Na důkaz, že se to vyplácí, alespoň jednu informaci, která se týká Československa. Na ústředním ředitelství (BUSZ (partner našeho Čedoku) mi sdělili, že v loňském roce odjelo z Maďarska k nám jejich prostřednictvím asi 10 000 lidí, zatímco z Československa do Maďarska přijelo turistů dvacetkrát více. Samozřejmě — můžeme mít radost z opětného navázání přátelských vztahů. Ze naší

na vedoucích úseků má kolem třicítky, Intercontinental má být příležitostí pro mladé a důkazem, že něco dokázal. Ano, Duna patří do světové rodiny Intercontinentálů, což má tu výhodu, že dostává od ostatních „kolegů“ stále zahraniční hosty a že má v cizině už předem zajištěno jméno. Ale je čistě maďarským majetkem, stál 600 miliónů maďarských forintů a moře potu i nervů maďarských architektů, techniků a stavbařů. Výbor hotelů Intercontinental, který je vskutku pod americkým vlivem, si nechtěl ani přiznat, že by se budapešťská Duna mohla srovnat s jeho osvědčenými „dětmi“ třeba v Zenevě, Singapuru nebo Lusace. Vzal jí na vědomí až půl roku po otevření, v květnu loňského roku. Teď už je hotel využit v průměru

na 85 procent a asi za 10 let by maďarskému hospodářství měl přinést první čistý zisk.

V téžkem prvním půlroce se také plně projevil Komunistický svaz mládeže. Vede mladé zaměstnance k hrdošti nad faktem, že pracují v prvním maďarském velkohotelu, ačkoli jejich příjmy nebyly nejlepší. Slo o to, dokázat, že se vyrovnají západní konkurenci. Museli to dokázat a dokázali to. Přes to, že na Balatonu a v jiných hotelích kynula naděje okamžitého dobrého výděliku přišlo do Duny na výzvu Svazu mládeže padesát absolventů vysoké školy, také Attila Hegyi přešel z jednoho „zahěnutého“ balatonského hotelu. Teď už neřeší základní problémy a snaží se třeba o to, aby v jejich restauracích byla maďarská strava stejně pikantní, ale přitom zdravější, protože je tradiční překypuje tukem a kořením. A tak je mladé lidi vidět ve všech třech restauracích, obou barech, kavárnách, mezi personálem konferenčních sálů, garáží, kiosků i při obědové pokojce, které poskytl všemkové myslitelné pohodlí. Pravda — laciné ubytování to není. Nejlepší pokoj je za 400, nejdražší apartmá i za 2000 forin-

tá denně. Bydlí zde už Italaky ministerský předseda i vzácní hosté maďarské strany a vlády. Ale také maďarští novomanuželé, kteří se rozhodli v tomto exkluzivním prostředí strávit líbánky, i když na ně budou muset dodatečně seřítit.

A tak začíná Duna-Intercontinental úspěšně prosperovat a se zájmem očekávají jeho mladí zaměstnanci start svých pražských kolegů.

NE SAMÝM CHLEBEM...

né, ale ceny nižší než v jiných hotelích, kromě ubytování pro 400 lidí má k dispozici salónek pro mládežnické svatby, sál pro aktivy, mládežnickou kavárnu. Ubytovávají se zde účastníci porad Svazu mládeže, turistické skupiny mládežnické cestovní kanceláře Expres, zahraniční i venkovští hosté budapešťských svazáků. Ze 16 miliónů investic se ročně vrací do pokladny ÚV Komunistického svazu mládeže 3 milióny forintů. Ifjuság se už zaplatil. Svazácká organizace, vedená mladou cukrářkou Borbely Jánosné, je rozdělena do čtyř brigád socialistické práce, v nichž se 150 zaměstnanců stará o svých 400 stejně mladých hostů.

Z každého jiného hotelu není tak podmanivý pohled na Budapešť a v létě, když mladí tančí v zahrádě a na střešní terase, kdy hluboko pod nimi žhnou světlé Margitina ostrova, haší budapešťské balváry, ležné se modří Dunaj a sálí starobylý přístaviště, asi by sváj Ifjuság nevyznali ani ze Intercontinental v Zenevě, Singapuru nebo Lusace. Snaž jen ze ten budapešťský, Duna-Intercontinental...